

Aleg. 142.

S p r a w o z d a n i e

komisyi gminnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie petycyi gminy miasta Przemyśla o zezwolenie na pobór opłat policyjnych na rzecz funduszu miejscowych ubogich.

Wysoki Sejmie!

Jeszcze w roku 1889 gmina miasta Przemyśla wniosła za pośrednictwem tamtejszej Rady powiatowej do Wydziału krajowego petycję, wystosowaną do Wysokiego Sejmu, która prosi o udzielenie jej w drodze ustawy krajowej pozwolenia na pobór opłat policyjnych na rzecz domu przytułku i pracy dla 30 miejscowych ubogich, w Przemyśle istniejącego, względnie na rzecz miejscowego funduszu ubogich.

Petycja ta, którą Rada powiatowa przemyska uchwałą z dnia 29. listopada 1889 poprzeć postanowiła, doszła dopiero dnia 30. lipca 1890 do L. 33.457 do Wydziału krajowego, ten zaś przeprowadziwszy korespondencyę z c. k. Namiestnictwem, przedłożył Wysokiemu Sejmowi sprawozdaniem z dnia 23. października 1890 L. 44034 projekt do ustawy, pozwalającej gminie miasta Przemyśla pobór żądanych opłat policyjnych.

Z powodu zamknięcia sesyi sejmowej to sprawozdanie przez komisję gminną załatwionem nie zostało, w skutek czego Wydział krajowy za prośbą gminy miasta Przemyśla dnia 16. czerwca 1891 do L. 25.516 wniesioną, sprawozdaniem z dnia 1. września 1891 L. 25.516 ten sam projekt do ustawy Wysokiemu Sejmowi na wiosennej sesyi r. 1892 ponownie do uchwały przedłożył.

Na wniosek komisyi gminnej Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 26. marca 1892 przedłożony projekt do ustawy uchwalili. Uchwała ta jednak według zawiadomienia c. k. Prezydum Namiestnictwa z dnia 6. lipca 1892 L. 7.150/pr. Najwyższej sankeyi nie otrzymała.

Ponieważ w zawiadomieniu tem c. k. Rząd oznajmia, że przeciw pobieraniu opłat policyjnych zasadnicze przeszkody nie zachodzą i tylko usterki formalne wytyka, przeto Rada miejska przemyska uchwałą z dnia 28. września 1892 usunęła usterki wytknięte przez c. k. Rząd a Wydział krajowy sprawozdaniem z dnia 4. kwietnia 1893 L. 16.975 przedłożył Wysokiemu Sejmowi odpowiednio zmieniony projekt do ustawy.

Komisya gminna, której sprawozdanie Wydziału krajowego przekazaniem zostało, zbadawszy sprawę, z zadowoleniem spostrzegła, że Reprezentacya miasta Przemysła świadomą jest obowiązku swego zaopatrzenia swoich ubogich, i że starając się o środki materyalne dla spełnienia tego obowiązku, poczyniła pierwszy krok, aby po części przynajmniej uprościć utartą i łatwą wprawdzie, ale niekoniecznie zbawienną drogę nakładania dodatków do podatków stałych i chce zaprowadzić opłaty samoistne za pewne cele, racjonalnemu opodatkowaniu gminnemu bardziej odpowiadające.

W tem dążeniu należy gminy miejskie jak najnsilniej popierać, a żałować tylko wypada, że ziszczenie usiłowań gminy tak długiego czasu wymaga, skoro od powzięcia pierwszej uchwały Rady miejskiej już blisko 4 lata upłynęło, a dochody któreby fundusz ubogich przez ten czas był mógł pobierać, bezpowrotnie przepadły, a to jedynie z powodów czysto formalistycznych.

Ponieważ nowy projekt do ustawy sprawozdaniem Wydziału krajowego przedłożony stosuje się zupełnie do uwag przez c. k. Rząd udzielonych i jest ułożony na wzór podobnej ustawy krajowej z dnia 17. listopada 1884 l. 57 Dz. u. kr. dla miasta Lwowa wydanej, zasadnicze zaś przyjsie do skutku takiej ustawy jest bardzo pożądanem, przeto komisya gminna, poczyniwszy w przedłożonym projekcie zmiany natury stylistycznej wprawdzie, ale służące do usunięcia wątpliwości i możliwych zarzutów c. k. Rządu, wnosi:

Wysoki Sejm raczy załączony w. projekt do ustawy uchwalić.

We Lwowie dnia 4. maja 1893.

Zastępca przewodniczącego:

Wojciech Dzeduszycki w. r.

Sprawozdawca:

Fruchtman w. r.

U s t a w a

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwolenie gminie m. Przemyśla na pobór opłat policyjnych na rzecz funduszu miejscowych ubogich.

Zgodnie z Uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam :

Art. I.

Gmina miasta Przemyśla pobierać będzie na rzecz funduszu miejscowych ubogich następujące opłaty policyjne :

1. Za każdy bal za opłatą wstępu urządzony, bez względu czy w publicznym czyli też w prywatnym lokalu, po 10 złr. w. a. Bale, z których cały czysty dochód przeznaczony jest na cel dobroczynny, wolne są od opłaty.

2. Od przedstawień teatralnych, koncertów, produkeyi sztuk konnych, ogni sztucznych i t. p. za każde przedstawienie w stosunku do większej lub mniejszej znakomitości artysty czyli przedstawienia, stosownie do ocenienia Magistratu wedle trzech klas : po dwa, cztery lub ośm zł. w. a.

Przedstawienia, z których cały czysty dochód przeznaczony jest na cel dobroczynny, wolne są od opłaty.

3. Od menezeryi, panoramy, kosmoramy, ciemni optycznej (camera obscura), figur woskowych lub innych gabinetów, w stosunku do lepszej lub gorszej ich jakości, stosownie do uznania Magistratu według trzech klas : po 2 zł., 4 zł. lub 8 zł. za każdy tydzień, a po 8, zł. 15 zł. lub 20 zł. za każdy miesiąc.

4. Za panoramy skrzynkowe (przenośne), tudzież od arfistów i innych muzykantów i katarzynkarzy zarobkujących w publicznych lokalach, po ulicach, placach i domach po 25 ct. w. a. za każdy tydzień.

Art. II.

Każde ukrócenie dochodu funduszu miejscowych ubogich z powyższych opłat karane będzie grzywną, przypadającą funduszowi

miejscowych ubogich dwu. do pięciokrotnej wysokości ukróconej opłaty, a w razie niemożności ściągnięcia tej grzywny, aresztem, przy czem za każde 5 zł. a. w. grzywny wymierzać należy jeden dzień aresztu.

Art. III.

Postępowanie karne w razie wykroczenia przeciw postanowieniom tej ustawy i orzekanie kar przysługują burmistrzowi miasta a względnie jego zastępcy.

Art. IV.

Pod względem odwołania się od zarządzeń co do poboru powyższych opłat, tudzież od orzeczeń karnych obowiązują postanowienia ustawy z 13 marca 1889 Nr. 24 Dz. u. kr.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
